

vedomenia a jeho vedomosti, bolo zrušené, aby náhradný súkromný žalobca bol upovedomený o tom, čo sa stalo po 14. marci 1937, t. j. po podaní prevedenia jeho odvolania, a aby bolo nariadené nové odvolacie hlavné pojednávanie.

Žiadosť o navrátenie v predošlý stav podľa svojho odôvodnenia a návrhu poukazuje tedy na zameškanie odvolacieho hlavného pojednávania pred vrchným súdom ako na predpoklad navrátenia v predošlý stav.

Podľa § 463, odst. 2 tr. p. navrátenie v predošlý stav pre zameškanie roku ustanoveného k odvolaciemu hlavnému pojednávaniu pred vrchným súdom nie je prípustné. Z tohoto dôvodu uplatnená žiadosť náhradného súkr. žalobcu o navrátenie v predošlý stav je tedy zákonom vylúčená a bola preto odmietnutá.

Podotýka sa, že náhradný súkromný žalobca včas ohlásil a previedol odvolanie zrejme na ten prípad, že by ohlásený opravný prostriedok štátneho zástupcu pozdejšie bol vzatý späť. Neprávom žiadateľ vytýka odvolaciemu súdu, že nebol upovedomený o späťvzátí odvolania verejným žalobcom, lebo také upovedomenie v odvolacom pokračovaní zákonom nepredpisuje. O roku odvolacieho hlavného pojednávania bol žiadateľ uvedený v smysle § 409 tr. p. vyvesením týždenného soznamu vecí a nariadením odoslania doporučeného dopisu.

Čís. 6005.

Ustanovení § 343 tr. zák., pokud se týče vinníka, který je ve službě okradeného, nebo který bere od něho plat, má na mysli jen poměr trvalejšího rázu; není v takovém poměru k zaměstnavateli výpomocný dělník, přijímaný do práce jen příležitostně, za denní mzdu, a nemající nárok na výpovědní lhůtu v případě propuštění z práce.

(Rozh. ze dne 20. října 1937, Zm IV 193/37.)

Obžalovaný A. se vloupal do uzamčenej komory poškozenej M. a odcizil z ní obilí v ceně 170 Kč. V době krádeže byl obžalovaný zaměstnaný u poškozenej jako nádeník za denní mzdu, vyplácanou koncem týdne; do práce — k obsluze traktoru — byl přijímaný jen příležitostně, když právě bylo potřeba pracovat s traktorem. Soud první stolice, vycházející z názoru, že i výše naznačený poměr obžalovaného k poškozenej spadá pod ustanovení § 343 tr. zák., zprostil podle § 326, čís. 4 tr. ř. obžalovaného obžaloby pro zločin krádeže podle §§ 333, 336, čís. 3 tr. zák., neboť poškozenej M. nepodal návrh na potrestání obžalovaného. Odvolací soud naproti tomu vyslovil, že poměr mezi obžalovaným a poškozenej byl toliko smlouvou o dílo a že naň nelze vztahovati předpis § 343 tr. zák.; uznal proto obžalovaného vinným podle obžaloby.

Nejvyšší soud zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného.

D ů v o d y :

Proti rozsudku vrchního soudu podal obžalovaný zmateční stížnost podle § 385, čís. 1 c) tr. ř. a uplatňuje tento důvod zmatečnosti výtkou, že krádež spáchal na škodu svého zaměstnavatele, od kterého pobíral plat, a proto je prý podle § 343 tr. z. zapotřebí k jeho stíhání návrhu službodárcova. Zmateční stížnost není základná.

Souzený případ nespadá pod ustanovení § 343 tr. z., neboť citované ustanovení má zřejmě na mysli poměr trvalejšího rázu, poněvadž jen na tomto podkladě je možno usuzovati, že pracovní síla požívá zvláštní důvěry svého zaměstnavatele. Podle zjištění vrchního soudu však v tomto případě byl obžalovaný přijat na polnohospodářské práce jen příležitostně pouze jako výpomocný dělník za denní mzdu a nebylo zjištěno, že by měl nárok na výpovědní lhůtu v případě propuštění z práce. Není tedy zapotřebí ke stíhání obžalovaného návrhu zaměstnavatelova a vytýkaný důvod zmatečnosti se tu nevyskytuje. Zmateční stížnost byla proto jako bezzákladná podle § 36, odst. 1 por. nov. zamítnuta

Čís. 6006.

Nastal-li případ označený v odst. 5 § 4 zákona čís. 8/1924 Sb. z. a n., jsou opravné prostředky obžalovaného, které ohlásil podle odst. 1 téhož ustanovení (odvolání, zmateční stížnost) zákonem vyloučeny; rozhodování o nich vyšší stolicí odpadá.

(Rozh. ze dne 20. října 1937, Zm IV 333/37.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti A. pro přečin pomluvy zamítl stížnost obžalovaného do usnesení vrchního soudu ze dne 23. března 1937; naproti tomu vyhověl částečně stížnosti hlavního soukromého žalobce, změnil napadené usnesení odvolacího soudu ze dne 23. března 1937 a rozhodl podle § 4, odst. 5 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. v ten smysl, že rozsudek odvolacího soudu ze dne 13. září 1936 nabyl oproti obžalovanému právní moci tak, jako kdyby odpor a zmateční stížnost ani nebyly bývaly podány; jinak stížnost hlavního soukromého žalobce zamítl.

D ů v o d y :

Změňující odsuzující rozsudek odvolacího soudu ze dne 15. září 1936 byl vynesena v nepřítomnosti obžalovaného A. ve smyslu § 1 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. Proti tomuto rozsudku podal tento obžalovaný zmateční stížnost a žádost o navrácení v předešlý stav, tvrdě, že se nemohl dostavit k odvolacímu hlavnímu přelíčení pro nemoc, což doložil připojeným lékařským vysvědčením. Odvolací soud správně považoval tuto žádost za odpor proti rozsudku ve smyslu § 4 cit. zák., neboť